

Mál nr. 374/2019

M og

V vegna slysaftryggingar sjómanna hjá fiskverkun A hjá V
Ágreiningur um hvort atvik falli undir slyshugtak vátryggingarskilmála.**Gögn.**

Málskot dags. 25.10.2019 ásamt fylgigögnum 1-7.

Bréf V dags. 06.12.2019 ásamt fylgigögnum 1-3.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 9.12.2019.

Málsatvik.

Samkvæmt lýsingum M í málskoti var hann, hinn 15. janúar 2018, skipverji á skipi sem gert er út af A. Þegar M var á leið niður stiga að vélarrúmi skipsins féll hann niður stigann, rotaðist og missti meðvitund nokkra stund, en nokkur veltingur hafi verið á skipinu og stigin töluvert brattur. M muni ekki hvernig fallið atvikaðist en hann hafi ekki fundið fyrir svima eða öðrum innri einkennum fyrir atvikið. Eftir að hafa legið í nokkrar mínútur komst M á fætur, og var skipinu í kjölfarið stefnt til lands og hann fluttur á sjúkrahús.

M telur tjón sitt vegna þessa bótaskyldt úr slysaftryggingu sjómanna sem A er með í gildi hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu á grundvelli þess að í sjúkragögnum vegna atviksins komi fram að tilefni komu sé „yfirlíð“. Þá megi ráða af lýsingum í sjúkragögnum að M hafi misst meðvitund, líklega vegna einkenna frá hjarta, og við það fallið og skolið í gólfíð. Því telur V ósannað að utanaðkomandi atburður hafi valdið tjóni M, heldur sé ástæður hans að rekja til innri orsaka, þ.e. þess að M hafi fallið í yfirlíð fyrir fallið. Sé því ekki um slys í skilningi viðeigandi skilmála að ræða.

M mótmælir þessari afstöðu og ítrekar að hann hafi rotast og fallið í yfirlíð vegna þess höfuðhöggs sem hann hlaut við fallið niður stigann, en neitar því alfarið að hafa fundið til svima áður. Þá telur M að fyrirbyggjandi læknisfræðileg gögn sýni fram á að atvik málsins séu í samræmi við lýsingar hans.

Álit:

Í skilmálum viðeigandi vátryggingar er hugtakið slys skilgreint með þeim hætti að um sé að ræða skyndilegan utanaðkomandi atburð sem valdi meiðslum á líkama þess sem er vátryggður og gerist án vilja hans. Ljóst er af framansögðu að ágreiningur aðila snýr að því hvort líkamstjón það sem M varð fyrir hinn 15. janúar 2018 sé að rekja til utanaðkomandi atburðar eða innri orsaka. Ekki verður séð að nein vitni hafi orðið að falli M niður stigann og M virðist sjálfur ekki muna hvernig fallið atvikaðist, en neitar að hafa fundið fyrir svima eða slappleika áður. Í matsgerð sem liggur fyrir nefndinni og er dagsett hinn 10. október 2019 segir m.a. um atvikið: „...Því ljóst að líklega hefði hjartsláttaróregla stuðlað að yfirlíði. Yfirlíðið hefði svo orðið á slæmum stað og þannig valdið höfuð- og hálsáverka. Meðferðin, eftir Holter rannsókn, var að setja inn gangráð til að fyrirbyggja yfirlíð.“ Í samantektarkafli matsgerðar segir jafnframt: „Hjartsláttaróreglunni er kennt um yfirlíðið og slysið í janúar 2018.“ Hefur M í kjölfarið fengið ísettan gangráð og ekki fallið í yfirlíð síðan. Sú afstaða sem fram kemur í matsgerðinni, þ.e. að M hafi fallið í yfirlíð vegna hjartsláttaróreglu og slasast vegna þess fær jafnframt stuðning úr ummælum í göngudeildarskrá, dags. 23. janúar 2018, þar sem sett er fram greiningin „aðrar raskanir á jafnvægisstarfsemi“ og talið að ástæða byltunnar sé líklega sú að M hafi misst meðvitund sem bendi fremur til einkenna frá hjarta en heilablóðfalls. Verður samkvæmt framansögðu að telja að umrætt atvik megi rekja til innri orsaka, þ.e. þess að M hafi misst meðvitund vegna hjartsláttaróreglu sem hann hefur síðan gengist undir meðferð vegna. Ber því að hafna kröfum hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysaftryggingu sjómanna fiskverkunar A hjá V.

Reykjavík 3. janúar 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.